

02-02-2020 † ΟΡΘΡΟΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ
† Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ &
ΘΕΟΥ & ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ
ΧΡΙΣΤΟΥ
ᾠχος πλ. δ΄. Ἑωθινὸν ια΄.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος πλ. δ΄

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Σπῆχ, α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, β΄. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Σπῆχ, γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος πλ. δ΄.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ
εὐσπλαγχνος, ταφὴν καταδέξω
τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης
τῶν παθῶν· ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις
ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ...

Ἀπολυτίκιον τῆς Ὑπαπαντῆς.

ᾠχος α΄

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε
Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ
Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ

Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει.
Εὐφραίνου καὶ σὺ Πρεσβύτα δίκαιε,
δεξάμενος ἐν ἀγκάλας τὸν
ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάστασιν

Καὶ νῦν...

Ἀπολυτίκιον τῆς Ὑπαπαντῆς.

ᾠχος α΄

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε
Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ
Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ
Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει.
Εὐφραίνου καὶ σὺ Πρεσβύτα δίκαιε,
δεξάμενος ἐν ἀγκάλας τὸν
ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάστασιν

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α΄ Σπυρολογία.

ᾠχος πλ. δ΄.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν, ἡ ζωὴ τῶν
ἀπάντων, καὶ Ἄγγελος φωτός, ταῖς
Γυναιξὶν ἐβόα· Παύσασθε τῶν
δακρύων, τοῖς Ἀποστόλοις
εὐαγγελίσασθε, κράξατε
ἀνυμνοῦσαι· Ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ
Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός,
τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα Πατρὶ...

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου ὡς
ἀληθῶς, ταῖς ὁσίαις προσέταξας
Γυναιξί, κηρῦξαι τὴν ἔγερσιν,
Ἀποστόλοις ὡς γέγραπται· καὶ
δρομαῖος ὁ Πέτρος, ἐπέστη τῷ
μνήματι, καὶ τὸ φῶς ἐν τῷ τάφῳ,
ὁρῶν κατεπλήττετο, ὅθεν καὶ
κατείδε, τὰ ὀθόνια μόνα, χωρὶς τοῦ
θείου σώματος, ἐν αὐτῷ
κατακείμενα, καὶ πιστεύσας ἐβόησε·

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι σῶζεις
ἅπαντας Σωτὴρ ἡμῶν, τοῦ Πατρὸς
γὰρ ὑπάρχεις ἀπαύγασμα.

Καὶ νῦν... *Τῆς ἑορτῆς Κάθισμα*
ᾠχος α΄
Αὐτόμελον

Χορὸς Ἀγγελικὸς, ἐκπλητ-
τέσθω τὸ θαῦμα, βροτοὶ δὲ ταῖς
φωναῖς, ἀνακράξωμεν ὕμνον,
ὀρῶντες τὴν ἄφατον, τοῦ Θεοῦ
συγκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν
οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, γηραλέαι νῦν,
ἐναγκαλίζονται χεῖρες, τὸν μόνον
φιλόανθρωπον

Μετὰ τὴν β΄ Σπυχολογίαν, ἕτερα
ᾠχος πλ. δ΄.

Ἄνθρωποι τὸ μνήμά σου,
Σωτὴρ ἐσφραγίσαντο, Ἄγγελος τὸν
λίθον, ἐκτὴς θύρας ἀπεκύλισε.
Γυναῖκες ἐθεάσαντο, ἐγγηγερμένον ἐκ
νεκρῶν, καὶ αὗται εὐηγγελίσαντο
τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Σιών, Ὅτι
ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ
διελύθη τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου.
Κύριε δόξα σοί.

Δόξα Πατρί...

Τὰ μύρα τῆς ταφῆς, αἱ
Γυναῖκες κομίσασαι, φωνῆς
Ἀγγελικῆς, ἐκ τοῦ τάφου ἤκουον,
Παύσασθε τῶν δακρύων, καὶ ἀντὶ
λύπης χαρὰν κομίσασθε, κράξατε
ἀνυμνοῦσαι, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ
Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός,
τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ νῦν... *Τῆς ἑορτῆς. ᾠχ. α΄.*
«Τὸν τάφον σου Σωτὴρ»

Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρί, ἐπὶ
θρόνου ἁγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ
Παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος
ἐγένετο, χρόνοις ὢν ἀπερίγραπτος,
ὃν δεξάμενος, ὁ Συμεὼν ἐν

ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· Νῦν
ἀπολύεις Οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν
δοῦλόν σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα
ᾠχος δ΄
Κατέπλαγη Ἰωσήφ

Νηπιάζει δι' ἐμέ, ὁ Παλαιὸς
τῶν ἡμερῶν, καθαρσίῳν κοινωνεῖ, ὁ
καθαρώτατος Θεός, ἵνα τὴν σάρκα
πιστώσῃ μου, τὴν ἐκ Παρθένου. Καὶ
ταῦτα Συμεὼν μυσταγωγούμενος,
ἐπέγνω τὸν αὐτόν, Θεὸν φανέντα
σαρκί, καὶ ὡς ζωὴν ἡσπάζετο, καὶ
χαίρων, πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν·
Ἀπόλυσόν με· σὲ γὰρ κατείδον, τὴν
ζωὴν τῶν ἀπάντων.

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν... *Τὸ αὐτὸ.*
Τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια. Δὲν
ψάλλονται

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Ὅτι ἡὐλόγηταί σου...
Ἡ Ὑπακοή. ᾠχος πλ. δ΄.

Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου
ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην
ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον,
καὶ χαρὰς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ,
Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις
ἐμήνουν. Ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ
Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα
ἔλεος.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ
Ἀντίφωνον Α΄

Εκ νεότητός μου ὁ ἐχθρὸς μὲ
πειράζει, ταῖς ἡδοναῖς φλέγει με,
ἐγὼ δὲ πεποιθώς, ἐν σοὶ Κύριε
τροποῦμαι τοῦτον.

Οἱ μισοῦντες Σιών, γεννηθήτωσαν
δὴ, πρὶν ἐκσπασθῆναι ὡς χόρτος,

συγκόψει γὰρ Χριστός, αὐχένας αὐτῶν, τομὴ βασάνων.

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀγίῳ Πνεύματι, τὸ ζῆν τὰ πάντα, φῶς ἐκ φωτός, Θεὸς μέγας, σὺν Πατρὶ ὑμνοῦμεν αὐτὸ καὶ τῷ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β΄

Ἡ καρδιά μου τῷ φόβῳ σου σκεπέσθω, ταπεινοφρονοῦσα, μὴ ὑψωθείσα ἀποπέση, ἐκ σοῦ Πανοικτίρμον.

Ἐπὶ τὸν Κύριον ὁ ἐσχηκὼς ἐλπίδα, οὐ δείσει τότε, ὅτε πυρὶ τὰ πάντα κρινεῖ καὶ κολάσει.

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀγίῳ Πνεύματι, πᾶς τις θεῖος βλέπει καὶ προλέγει, τερατουργεῖ ὕφιστα, ἐν τρισὶν ἓνα Θεὸν μέλπων, εἰ γὰρ καὶ τριλαμπεῖ, μοναρχεῖ τὸ θεῖον.

Ἀντίφωνον Γ΄

Ἐκέκραξά σοι Κύριε, πρόσχες, κλινόν μοι τὸ οὖς σου βοῶντι, καὶ κάθαρον πρὶν ἄρης με, ἀπὸ τῶν ἐνθένδε.

Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ γήν, δύνων πᾶς αὖθις ἀναλύσει, τοῦ λαβεῖν βασάνους, ἢ γέρα τῶν βεβιωμένων.

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀγίῳ Πνεύματι, θεολογία μονὰς τρισαγία ὁ Πατὴρ γὰρ ἀναρχος, ἐξ οὗ ἔφυ ὁ Υἱὸς ἀχρόνως, καὶ τὸ Πνεῦμα σύμμορφον, σύνθρονον, ἐκ Πατρὸς συνεκλάμψαν.

Ἀντίφωνον Δ΄

Ἰδοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἅμα;

ἐν τούτῳ γὰρ Κύριος, ἐπηγγείλατο ζωὴν αἰώνιαν.

Τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ, ὁ τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ κοσμῶν, κελεύει μὴ δεῖν φροντίζειν.

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἐνοειδεῖ αἰτία, πάντα ἔχεται εἰρηνοβραβεύτως Θεὸς τοῦτο γὰρ ἐστι, Πατρί τε καὶ Υἱῷ, ὁμοούσιον κυρίως.

Προκείμενον ᾠχὸς δ΄

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. (*Δίς*)

Σπῆχ. **Ἐ**ξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν· λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ, ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.

Τοῦ ὀνόματός σου **Μ**νησθήσομαι, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

*Ἡ Τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου
ᾠχὸς β΄.*

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἀινεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθροῦ τῆς Ἑορτῆς

Τῷ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν

Χριστοῦ

θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε

πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν, ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

Καὶ εὐθὺς Ἀναγινώσκεται ὁ Ν' Ψαλμὸς

Ελέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Γοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ακουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθεὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Οτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Αγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχους, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Δόξα Πατρὶ... *Ἦχος β'*

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Σπῆχ. **Ε**λέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ

τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Τὸ Ἰδιόμελον ᾠχος πλ. β΄

Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ
οὐρανοῦ σήμερον· ὁ γὰρ ἄναρχος
Λόγος τοῦ Πατρός, ἀρχὴν λαβὼν
χρονικὴν, μὴ ἐκστάς τῆς αὐτοῦ
Θεότητος, ὑπὸ Παρθένου ὡς βρέφος
τεσσαρακονθήμερον, Μητρὸς ἐκὼν
προσφέρεται ἐν ναῶ τῷ νομικῷ, καὶ
τοῦτον ἀγκάλαις εἰσδέχεται ὁ
Πρέσβυς. Ἀπόλυσον κράζων, ὁ
δοῦλος τῷ Δεσπότη· οἱ γὰρ ὀφθαλμοί
μου εἶδον τὸ σωτήριόν σου, ὁ ἐλθὼν
εἰς τὸν κόσμον, σῶσαι γένος
ἀνθρώπων, Κύριε, δόξα σοι.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. (δ')

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

KANONES

ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'

ᾠδὴ α'.

ᾠχος .Ὁ Εἰρμός.

ᾠχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἀρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε,
τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ
ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ
διελοῦσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ
φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει
σου, Κύριε.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ
θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωμεν, ἐκ
μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς
ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσαν,
ἐκ πλευρᾶς δὲ ἁγίας, πηγὴν
ἀθάνατον στάζουσαν, καὶ ζωὴν ἐκ
τάφου αἰῖδιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει
σου, Κύριε.

Ὡς εὐπρεπὴς ταῖς Γυναιξίν ὁ
Ἄγγελος, νῦν ἐμπεφάνισται, καὶ
τηλαυγῇ φέρων, τῆς ἐμφύτου
σύμβολα, αὐλοῦ καθαρότητος, τῇ
μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς
ἀναστάσεως, κράζει· Ἐξηγέρθη ὁ
Κύριος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε,
σῶσον ἡμᾶς. *Θεοτοκίον*

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ
λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν
Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα,
ἀγνὴ δὲ διαμείνας, Θεοτόκε
Παρθένε, διό σε πάντες γεραίρομεν,
τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν

Τῆς ἑορτῆς ἐκ τοῦ Μηναίου

ᾠδὴ α' ᾠχος γ'.

Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος,

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
δόξα σοι.

Ρανάτωσαν ὕδωρ νεφέλαι·
Ἥλιος ἐν νεφελῇ γὰρ κούφη,
ἐποχούμενος ἐπέστη, ἀκηράτοις
ὠλέναις, Χριστὸς ἐν τῷ ναῶ ὡς
βρέφος· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν.
Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ
δεδοξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
δόξα σοι.

Ρανάτωσαν ὕδωρ νεφέλαι·
Ἥλιος ἐν νεφελῇ γὰρ κούφη,
ἐποχούμενος ἐπέστη, ἀκηράτοις
ὠλέναις, Χριστὸς ἐν τῷ ναῶ ὡς
βρέφος· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν.
Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ
δεδοξασται.

Δόξα Πατρί...

Ἰσχύσατε χεῖρες Συμεών, τῷ
γῆρα ἀνειμέναι, καὶ κνήμαι

παρειμέναι δὲ Πρεσβύτου,
αὐθυβόλως κινεῖσθε Χριστοῦ πρὸς
ὑπαντήν. Χορείαν σὺν Ἀσωμάτοις
στήσαντες, ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ·
ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Συνέσει ταθέντες οὐρανοὶ
εὐφράνθητε, ἀγάλλου δὲ ἡ γῆ·
ὑπερθέων γὰρ ἐκ κόλπων, ὁ τεχνίτης
φοιτήσας, Χριστὸς ὑπὸ Μητρὸς
Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται,
νήπιος ὁ πρὸ πάντων· ἐνδόξως γὰρ
δεδόξασται.

ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος πλ. δ΄.

Ὁ Εἰρμός.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς
οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ
ὕδατων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με
Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριξον,
ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνε
Φιλάνθρωπε.

Σπῆχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει
σου, Κύριε.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, τῇ
γεύσει τῆς ἁμαρτίας, τῆς σαρκὸς σου
τὸ σωτήριον πάθος, ἐδικαίωσε
Χριστέ, αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος, τῇ
τοῦ θανάτου πείρᾳ, πέφηνας ὁ
ἀναμάρτητος.

Σπῆχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει
σου, Κύριε.

Τῆς ἀναστάσεως τὸ φῶς,
ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ
θανάτου καὶ σκιᾶ καθημένοις, ὁ
Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ
θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας,
τούτου τὰ σκεύη διήρπασε.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε,
σῶσον ἡμᾶς. **Θεοτοκίον**

Τῶν Χερουβείμ καὶ Σεραφείμ,
ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε, σὺ
γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν,
ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε, διὸ πιστοὶ σε
πάντες, ὕμνοις αἰεὶ μακαρίζομεν.

Τῆς ἑορτῆς ἐκ τοῦ Μηναίου

ᾠδὴ γ΄ ᾠχος γ΄.

Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων,

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
δόξα σοι.

Ὁ πρωτότοκος ἐκ Πατρὸς πρὸ
αἰώνων, πρωτότοκος νήπιος, Κόρης
ἄφθόρου, τῷ Ἀδὰμ χεῖρας προτείνων
ἐπέφανε.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
δόξα σοι.

Ὁ πρωτότοκος ἐκ Πατρὸς πρὸ
αἰώνων, πρωτότοκος νήπιος, Κόρης
ἄφθόρου, τῷ Ἀδὰμ χεῖρας προτείνων
ἐπέφανε.

Δόξα Πατρί...

Νηπιόφρονα, τὸν γεγονότα
ἀπάτη, πρωτόπλαστον ἔμπαλιν
ἐπανορθώσων, Θεὸς Λόγος, νηπιάσας
ἐπέφανε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Γῆς ἀπόγονον, παλινδρομήσα-
σαν ταύτη, Θεότητος σύμμορφον
φύσιν ὁ Πλάστης, ὡς ἀτρέπτως
νηπιάσας ἀνέδειξε.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον.

ᾠχος πλ. δ΄.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Εξαναστάς τοῦ μνήματος,
τοὺς τεθνεῶτας ἡγειρας, καὶ τὸν
Ἀδὰμ ἀνέστησας, καὶ ἡ Εὐὰ χορεύει
ἐν τῇ σῇ Ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ
πέρατα πανηγυρίζουσι, τῇ ἐκ νεκρῶν
ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος

Τὰ τοῦ ἄδου σκυλεύσας βασιλεία, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας Μακρόθυμε, Γυναιξὶ Μυροφόροις συνήντησας, ἀντὶ λύπης, χαρὰν κομισάμενος, καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας τὰ τῆς νίκης σύμβολα, Σωτήρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας φιλόανθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου πολυέλεε.

Τὸ Κἀθισμα τῆς ἑορτῆς
Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Εν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, πάλαι κατεῖδε Μωϋσῆς, τὰ ὀπίσθια Θεοῦ, καὶ ἀμυδρῶς θείας φωνῆς, κατηξιώθη ἐν γνώφῳ τε καὶ θυέλλῃ, νῦν δὲ Συμεὼν, τὸν σαρκωθέντα Θεόν, ἀτρέπτως δι΄ ἡμᾶς ἐνηγκαλίσατο, καὶ γεγηθῶς ἠπείγετο τῶν τῇδε, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον· διὸ ἐβόα· Νῦν ἀπολύεις, τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν... **Τὸ αὐτὸ**

Κοντάκιον. Ἦχος α΄.

Ο μήτραν παρθενικὴν ἀγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς Χριστέ ὁ Θεός. Ἀλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον Βασιλεῖς οὓς ἡγάπησας, ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Ὁ Οἶκος

Τῇ Θεοτόκῳ προσδράμωμεν, οἱ βουλόμενοι κατιδεῖν τὸν Υἱὸν αὐτῆς, πρὸς Συμεὼν ἀπαγόμενον, ὃν περ οὐρανόθεν οἱ Ἀσώματοι βλέποντες, ἐξεπλήττοντο λέγοντες·

θαυμαστὰ θεωροῦμεν νυνὶ καὶ παράδοξα, ἀκατάληπτα, ἄφραστα, ὁ τὸν Ἀδὰμ δημιουργήσας βαστάζεται ὡς βρέφος, ὁ ἀχώρητος χωρεῖται ἐν ἀγκάλαις τοῦ Πρεσβύτου, ὁ ἐπὶ τῶν κόλπων ἀπεριγράπτως ὑπάρχων τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, ἐκὼν περιγράφεται σαρκί, οὐ Θεότητι, ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Συναξάριον

Τῇ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾗ ἐδέξατο αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ ὁ δίκαιος Συμεὼν.

Στίχοι

Κόλπους Πατρὸς τυποῦσι τοῦ σοῦ, Χριστέ μου,

Τοῦ Συμεὼν αἱ χεῖρες, αἱ φέρουσί σε.

Δέξατο δευτερίῃ Χριστὸν Συμεὼν παρὰ Νηῶ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθοδώρου.

Στίχοι

Ἀγαθοδώρῳ δῶρον ἐξ ἐμῶν λόγων,

Δωρῶ, δοθέντι τῷ Θεῷ δι' αἱμάτων.

Λύτῳ τῷ Θεῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ

Ἦχος γ΄. Ὡδὴ α΄

Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπεπόλευσέ ποτε, ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ πεζοποντοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὡδὴ γ΄.

Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον Κύριε τὴν

Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτίσω,... ὁ α' χορός...

Τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Ὡδὴ δ'.

Εκάλυψεν οὐρανούς, ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ, τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθών, τοῦ ἁγιάσματος σου, τῆς ἀφθόρου Μητρός, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, ὡφθης ὡς βρέφος, ἀγκαλοφορούμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ὡδὴ ε'.

Ως εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὦ τάλας! ἐβόα, ἐγώ, πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπύζοντα.

Ὡδὴ ς'.

Εβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη. Ἐκ Θεοῦ Χριστέ σὺ Θεός μου.

Ὡδὴ ζ'.

Εὖ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεολογήσαντας, καὶ Παρθένω, ἀκηράτῳ, ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελωδοῦντες. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Αστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προεστῶτες Νεανῖαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

Κανὼν α', Ὡδὴ θ', τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος γ'

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

Ψαλλόμενα ἐν τῇ Ὡδῇ ταύτῃ

Σπῆχ.

Ακατάληπτόν ἐστι, τὸ τελούμενον ἐν σοί, καὶ Ἀγγέλοις καὶ βροτοῖς, Μητροπάρθενε ἀγνή.

Αγκαλίζεται χερσίν, ὁ Πρεσβύτες Συμεών, τὸν τοῦ νόμου Ποιητὴν, καὶ Δεσπότην τοῦ παντός.

Βουληθεὶς ὁ Πλαστοουργός, ἵνα σώσῃ τὸν Ἀδάμ, μήτραν ὥκησε τὴν σὴν, τῆς Παρθένου καὶ ἀγνῆς.

Γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, μακαρίζει σε Ἀγνή, καὶ δοξάζει σε πιστῶς, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Δεῦτε, ἴδετε Χριστόν, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, ὃν βαστάζει Συμεών, σήμερον ἐν τῷ ναῷ.

Επιβλέπεις πρὸς τὴν γῆν, καὶ ποιεῖς τρέμειν αὐτήν, καὶ πῶς γέρων κεκμηκώς, σὲ κατέχει ἐν χερσὶ;

Ζήσας ἔτη Συμεών, ἕως εἶδε τὸν Χριστόν, καὶ ἐβόα πρὸς αὐτόν. Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ.

Η λαβὶς ἡ μυστικὴ, ἡ τὸν ἄνθρακα Χριστόν, συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, σὺ ὑπάρχεις Μαριάμ.

Θέλων ἐνηνθρώπησας, ὁ προάναρχος Θεός, καὶ ναῷ προσφέρεισαι, τεσσαρακονθήμερος.

Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, ὑπεδέξατο αὐτόν, Συμεών ὁ Ἱερεὺς.

Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ φῶς τὸ αἰσθητόν, ὅπως ἴδω καθαρῶς, καὶ κηρύξω σε Θεόν.

Εν νόμῳ, σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί, πᾶν

ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοίγον,
ἅγιον Θεῶ· διὸ πρωτότοκον Λόγον,
Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν,
πρωτοτοκούμενον Μητρί,
ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν».

Μητροπάρθενε ἀγνή, τί
προσφέρεις τῷ ναῶ, νέον βρέφος
ἀποδούς, ἐν ἀγκάλαις Συμεών;

Εν νόμῳ, σκιᾷ καὶ γράμματι,
τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί, πᾶν
ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοίγον,
ἅγιον Θεῶ· διὸ πρωτότοκον Λόγον,
Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν,
πρωτοτοκούμενον Μητρί,
ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν».

Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ, ἀπὸ σοῦ
τοῦ Πλαστοργοῦ, ὅτι εἶδόν σε
Χριστέ, τὸ σωτήριόν μου φῶς.

Τοῖς πρὶν νεογνῶν τρυγόνων
ζεῦγος, ду́ας τε ἦν νεοσσῶν, ἀνθ' ὧν
ὁ θεῖος Πρέσβυς, καὶ σώφρων Ἄννα
προφῆτις, τῷ ἐκ Παρθένου τεχθέντι,
καὶ οἷῳ γόνῳ Πατρός, ἐν τῷ ναῶ
προσιόντι, λειτουργοῦντες ἐμεγά-
λυνον.

Ον οἱ ἄνω λειτουργοί, τρόμῳ
λιτανεύουσι, κάτω νῦν ὁ Συμεών,
ἀγκαλίζεται χερσί.

Τοῖς πρὶν νεογνῶν τρυγόνων
ζεῦγος, ду́ας τε ἦν νεοσσῶν, ἀνθ' ὧν
ὁ θεῖος Πρέσβυς, καὶ σώφρων Ἄννα
προφῆτις, τῷ ἐκ Παρθένου τεχθέντι,
καὶ οἷῳ γόνῳ Πατρός, ἐν τῷ ναῶ
προσιόντι, λειτουργοῦντες
ἐμεγάλυνον.

Δόξα...

Η τῇ φύσει μὲν Μονάς, τοῖς
προσώποις δὲ Τριάς, φύλαττε τοὺς
δούλους σου, τοὺς πιστεύοντας εἰς
σέ.

Λπέδωκάς μοι ἐβόα Συμεών,
τοῦ σωτηρίου σου Χριστέ
ἀγαλλίασιν' ἀπόλαβέ σου τὸν λάτριν,
τὸν τῇ σκιᾷ κεκμηκότα, νέον τῆς
χάριτος, ἱεροκήρυκα μύστην, ἐν
αἰνέσει μεγαλύνοντα.

Καὶ νῦν...

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν
Χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε,
τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Ιεροπρεπῶς ἀνθωμολογεῖτο,
Ἄννα ὑποφητεύουσα, ἡ σώφρων καὶ
Ὁσία, καὶ Πρέσβυρα τῷ Δεσπότη, ἐν
τῷ ναῶ διαρρήδην, τὴν Θεοτόκον δὲ
ἀνακηρύττουσα, πᾶσι τοῖς παροῦσιν
ἐμεγάλυνεν.

Καταβασία

Ὡδὴ θ'. ᾠχὸς γ'

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν
Χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε,
τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Εν νόμῳ, σκιᾷ καὶ γράμματι,
τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί, πᾶν
ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοίγον,
ἅγιον Θεῶ, διὸ πρωτότοκον Λόγον,
Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν,
πρωτοτοκούμενον Μητρί,
ἀπειράνδρῳ, **μεγαλύνομεν.**

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ
δυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

ᾠχὸς β'.

Αγίος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Αγίος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν
ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ
τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ὅτι ἄγιος ἐσσι.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ ΙΑ΄,

ᾠχὸς β',

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.»

Μετὰ τὴν θείαν Ἑγερσιν, τρεῖς τῷ Πέτρῳ, φιλεῖς με, πυθόμενος ὁ Κύριος τῶν ἰδίων προβάτων, προβάλλεται ποιμενάρχην, ὃς ἰδὼν ὃν ἡγάπα, ὁ Ἰησοῦς ἐπόμενον, ἤρετο τὸν Δεσπότην. Οὗτος δὲ τί; Ἐὰν θέλω, ἔφησε, μένειν τοῦτον, ἕως καὶ πάλιν ἔρχομαι, τί πρὸς σὲ φίλε Πέτρε;

Ἑξαποστειλᾶριον τῆς ἑορτῆς 2-2

Ἦχος γ'. αὐτόμελον

Εν πνεύματι τῷ ἱερῷ παραστάς ὁ Πρεσβύτες, ἀγκάλαις ὑπεδέξατο, τὸν τοῦ νόμου Δεσπότην, κραυγάζων· Νῦν τοῦ δεσμοῦ με, τῆς σαρκὸς ἀπόλυσον, ὡς εἴρηκας ἐν εἰρήνῃ· εἶδον γὰρ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἀποκάλυψιν ἔθνων, καὶ Ἰσραὴλ σωτηρίαν.

ΑΙΝΟΙ. Ἦχος πλ. δ'

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Σπχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'.

Σπχ. **Τ**οῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης, ὑπὸ Πιλάτου κρινόμενος, ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸν κόσμον ἡλευθέρωσας,

ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, ὡς οἰκτίρμων καὶ Φιλάνθρωπος.

Σπχ. **Α**ἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κύριε, εἰ καὶ ὡς νεκρὸν ἐν μνημείῳ, Ἰουδαῖοι σε κατέθεντο, ἀλλ' ὡς Βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶταί σε ἐφύλαττον, καὶ ὡς ζωῆς θησαυρόν, σφραγίδι ἐσφραγίσαντο, ἀλλὰ ἀνέστης καὶ παρέσχες, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Σπχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Κύριε, ὄπλον κατὰ τοῦ διαβόλου, τὸν Σταυρόν σου ἡμῖν δέδωκας, φρίττει γὰρ καὶ τρέμει, μὴ φέρων καθορᾶν αὐτοῦ τὴν δύναμιν, ὅτι νεκροὺς ἀνιστᾷ καὶ θάνατον κατήργησε, διὰ τοῦτο προσκυνοῦμεν, τὴν ταφήν σου καὶ τὴν ἔγερσιν.

Σπχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἡχῷ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ο Ἄγγελός σου Κύριε, ὁ τὴν Ἀνάστασιν κηρύξας, τοὺς μὲν φύλακας ἐφόβησε, τὰ δὲ γύναια ἐφώνησε λέγων· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν, ἀνέστη, Θεός ὢν, καὶ τῇ οἰκουμένῃ ζωὴν ἐδωρήσατο.

Ἑτέρα Σπχηρὰ Προσόμοια τῆς ἑορτῆς
Ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν

Σπχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ,

Νόμον τὸν ἐν γράμματι, ἀποπληρῶν ὁ φιλάνθρωπος, τῷ ναῶ

νῦν προσάγεται, καὶ τοῦτον εἰσδέχεται, γηραιαῖς ἀγκάλαις, Συμεὼν ὁ πρέσβυς· Νῦν ἀπολύεις με βοῶν, πρὸς τὴν ἐκεῖθεν μακαριότητα· κατεῖδον γὰρ σε σήμερον, σάρκα θνητὴν περικείμενον, τὸν ζωῆς κυριεύοντα, καὶ θανάτου δεσπόζοντα.

Σπῆχ. **Λ**ινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Νόμον τὸν ἐν γράμματι, ἀποπληρῶν ὁ φιλάνθρωπος, τῷ ναῶ νῦν προσάγεται, καὶ τοῦτον εἰσδέχεται, γηραιαῖς ἀγκάλαις, Συμεὼν ὁ πρέσβυς· Νῦν ἀπολύεις με βοῶν, πρὸς τὴν ἐκεῖθεν μακαριότητα· κατεῖδον γὰρ σε σήμερον, σάρκα θνητὴν περικείμενον, τὸν ζωῆς κυριεύοντα, καὶ θανάτου δεσπόζοντα.

Σπῆχ. **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου, τὸ σωτήριόν σου,

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν, ἐθνῶν ἐπέφανας Κύριε, ἐπὶ κούφης καθήμενος, νεφέλης ὁ ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, νόμου τὸ σκιῶδες, ἀποπληρῶν καὶ τὴν ἀρχήν, καθυποφαίνων τῆς νέας χάριτος· διὸ σε θεασάμενος, ὁ Συμεὼν ἀνεκραύγαζεν· Ἐκ φθορᾶς με ἀπόλυσον, ὅτι εἶδόν σε σήμερον.

Σπῆχ. **Φ**ῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Κόλπων τοῦ γεννήτορος, μὴ χωρισθεῖς τῇ Θεότητι, σαρκωθεῖς ὡς εὐδόκησας, ἀγκάλαις κρατούμενος, τῆς Ἀειπαρθένου, χερσὶν ἐπεδόθης,

τοῦ θεοδόχου Συμεὼν, ὁ τῇ χειρί σου κρατῶν τὰ σύμπαντα· διὸ νῦν ἀπολύεις με, περιχαρῶς ἀνεκραύγαζεν, ἐν εἰρήνῃ τὸν δοῦλόν σου, ὅτι εἶδόν σε Δέσποτα.

Δόξα Πατρί... *ἤχος πλ. β΄*

Ο ἐν χερσὶ πρεσβυτικάῖς, τὴν σήμερον ἡμέραν, ὡς ἐφ' ἄρματος Χερουβίμ, ἀνακλιθῆναι εὐδοκήσας Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος, ἀνακαλούμενος ῥῦσαι, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... *ἤχος β΄ (πάντοτε)*

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἡλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν, διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν. Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία Μεγάλη

εἰς ἤχον πλ. δ΄

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον

ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῶ σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός,

Ἅγιος Ἰσχυρός,

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

καὶ εὐθύς τὸ παρόν Ἀναστάσιμον Τροπᾶριον

Ἦχος πλ. δ'

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ Ἄδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα, τοῦ θανάτου Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος, ἐμφανίσας σεαυτὸν τοῖς, Ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλεε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῶν Κυριακῶν)

Ἀντίφωνον Α΄

Ἦχος β΄

Στίχ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς
Θεοτόκου...

Στίχ. ΔΙὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε
ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς
Θεοτόκου...

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς
Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β΄

ᾠχος β΄

Σπῆχ. Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν
σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατέ.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν
ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμεὼν
βασταχθεῖς, ψάλλοντάς σοι,
Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ. Καὶ ἔντειναι καὶ
κατευοδοῦ καὶ βασίλευε.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν
ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμεὼν
βασταχθεῖς, ψάλλοντάς σοι,
Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ. Τὰ βέλη σου ἠκονημένα
δυνατέ, λαοὶ ὑποκάτω σου
πесоῦνται.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν
ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμεὼν
βασταχθεῖς, ψάλλοντάς σοι,
Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ.. Ῥάβδος εὐθύτητος ἡ
ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.

Γῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν
ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμεὼν
βασταχθεῖς, ψάλλοντάς σοι,
Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος
τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ
καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας

Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν
τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ΄

ᾠχος α΄

Σπῆχ. α΄ Ἄκουσον θύγατερ καὶ
ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ὑπαπαντῆς.

ᾠχος α΄

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε
Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ
ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ
Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει.
Εὐφραίνου καὶ σὺ Πρεσβύτα δίκαιε,
δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν
ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Σπῆχ. Τὸ πρόσωπόν σου
λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Σπῆχ. Μνησθήσομαι τοῦ
ὀνόματός σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ
γενεᾷ.

Μικρὰ Εἰσοδός.

Εἰσοδικὸν

Εγνώρισε Κύριος τὸ Σωτήριον
αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ,

Γῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ
ἀναστάς ἐκ νεκρῶν.....

...ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον.

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος πλ. δ΄

Εξ ὕψους κατήλθες ὁ
εὖσπλαγχνος, ταφὴν καταδέξω
τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης
τῶν παθῶν· ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις
ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ὑπαπαντῆς.

Ἦχος α΄

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθέने· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνου καὶ σὺ Πρεσβύτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Κοντάκιον τῆς Ὑπαπαντῆς.

Ἦχος α΄

Ο μήτραν παρθενικὴν ἀγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεῶν εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς Χριστέ ὁ Θεός. Ἀλλ’ εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον Βασιλεῖς οὓς ἡγάπησας, ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστολος

Προκείμενον. Ἦχος γ΄

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Στίχ. **Ο**τι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. 7:7-17

Ἀδελφοί, χωρὶς πάσης ἀντιλογίας τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται. Καὶ ὧδε μὲν δεκάτας ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν, ἐκεῖ δὲ μαρτυρούμενος ὅτι ζῇ. Καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν, δι’ Ἀβραὰμ καὶ Λευὶ ὁ δεκάτας λαμβάνων δεδεκάτῳται, ἔτι γὰρ ἐν τῇ ὁσφύϊ τοῦ πατρὸς ἦν ὅτε συνήντησεν αὐτῷ ὁ Μελχισεδέκ. Εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς Λευϊτικῆς ἱερωσύνης ἦν, (ὁ λαὸς γὰρ ἐπ’ αὐτῇ νενομοθέτητο), τίς ἔτι χρεῖα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἕτερον ἀνίστασθαι ἱερέα καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν λέγεσθαι; Μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται. Ἐφ’ ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα φυλῆς ἐτέρας μετέσχηκεν, ἀφ’ ἧς οὐδεὶς προσέσχηκε τῷ θυσιαστηρίῳ. Πρόδηλον γὰρ ὅτι ἐξ Ἰούδα ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν, εἰς ἣν φυλὴν οὐδὲν περὶ ἱερωσύνης Μωϋσῆς ἐλάλησεν. Καὶ περισσότερο ἔτι κατάδηλόν ἐστιν, εἰ κατὰ τὴν ὁμοιότητα Μελχισεδέκ ἀνίσταται ἱερεὺς ἕτερος, ὃς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκικῆς γέγονεν, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου, μαρτυρεῖ γὰρ, ὅτι σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Ἀλληλούϊα (γ΄). Ἦχος δ΄.

Στίχοι. **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλον σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

*Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ
Ἱεροῦ Χρυσοστόμου
Εἰς τὸ Ἐξαρέτως
Μεγαλυνάριον
Ἦχος γ΄. Ὁ Εἰρμός*

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν
Χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε,
τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Εν νόμῳ, σκιᾷ καὶ γράμματι,
τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί, πᾶν
ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοίγον,
ἅγιον Θεῶ· διὸ πρωτότοκον Λόγον,
Πατὴρ ἀνάρχου Υἱόν,
πρωτοτοκούμενον Μητρί,
ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

Κοινωνικὸν ἦχος α΄

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι,
καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.
Ἀλληλούϊα.

*Ἔτερον Κοινωνικὸν
ἦχος α΄*

Εγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον
αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν·
ἁλληλούϊα

ἦχος β΄

**Εἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον,
εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ
ἡμᾶς ἔσωσεν.**

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν
αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως
ὕμνήσωμεν τὴν δόξαν Σου, ὅτι
ἡξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων
μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ

σῶ ἁγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν
μελετᾷν τὴν δικαιοσύνην Σου.
Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

**Εεὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως
τοῦ αἰῶνος. (τρίς).**

Ἀπόλυσις